

saludador (MED)

Persona que tenia la capacitat o gràcia per a salutar o curar les ferides. El saludador tenia poders pràcticament des del naixement i havia de reunir una o més circumstàncies: ser el setè fill d'una família de set barons, nèixer el dia de Divendres Sant o de Nadal però sobretot tindre una creu al paladar, a diferència de la forma de palmera normal, formada pels plecs de la mucosa. Segons deien, havien d'haver plorat tres vegades al ventre de la mare abans de nèixer. Els seus poders eren atribuïts a santa Quitèria, verge i màrtir gallega del segle I i venerada des del segle II com a protectora de la ràbia. Els saludadors van tindre molta importància fins el segle passat, particularment fins 1885 en què Louis Pasteur demostra la utilitat de la vacuna de la ràbia, en una època en què l'ús d'antisèptics era escàs i no existien els antibiòtics. Les primeres notícies sobre els saludadors vénen referides per fra Martín de Castañega en 1529 i per molts intel·lectuals dels segles XVI al XVIII, com Benito Jerónimo Feijoo, el qual va dedicar un discurs del seu *Teatro crítico universal* (1726-1740) a aquest personatge. Els

saludadors sovint van ser processats per la Inquisició, com va ser el cas de Pau Botella, pastor valencià que en 1727 va estar processat pel Sant Ofici de València i a més de rebre 200 assots, va estar condemnat a quatre anys de desterrament a Callosa d'En Sarrià.

Dels saludadors de Benidorm destaquem Antonio Calvo Llinares, nascut en 1901 i mort en 1969. Tenia la creu al paladar, havia nascut en Dijous Sant i sembla que havia plorat abans de nèixer (la família no ho assegura). Va exercir de saludador aplicant-se aiguarent a la boca i xuclant les ferides i curava tant mossegades d'animals com ferides infectades, alguna d'elles, molt greus. Des del punt de vista científic, el saludador, tret de les seues connotacions religioses, emprà antisèptics (aiguarent), desbrida les ferides amb remeis físics (dents, ganivet), aplica pressió negativa (la boca) per aspirar detritus i pus, i a més a més compta amb un antibiòtic antivíric natural en la saliva (lisozima). No dubtem, per tant, que la terapèutica fóra efectiva en molts casos i ocupara moltes vegades el lloc del metge.

Diccionari de
Benidorm